

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 618/2020
14.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Биљане Синановић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр. 617/20 од 30.06.2020. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 347/20 од 12.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр. 617/20 од 30.06.2020. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 347/20 од 12.05.2020. године, у корист окривљене АА повређен закон – члан 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези са чланом 57. став 2. Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-81/19 од 04.02.2020. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђена је на казну затвора у трајању од 2 године, у коју јој је урачунато време проведено у притвору од 21.04.2019. године до 04.02.2020. године, као и време које ће провести у притвору до упућивања у установу за издржавање казне затвора. Према окривљеној изречена је мера безбедности одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 347/20 од 12.05.2020. године усвојена је жалба браниоца окривљене и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-81/19 од 04.02.2020. године преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљену применом члана 4, 5, 42, 43, 45, 54, 56. и 57. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци у коју јој је урачунато и време проведено у притвору од 21.04.2019. године до 04.02.2020. године, као и време које ће

провести у притвору до упућивања у установу за издржавање казне затвора. У преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена је као неоснована, као и жалба пуномоћника привредног друштва „ББ“ из ..., чији је предмет одузет и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-81/19 од 04.02.2020. године у непреиначеном делу, потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр. 617/20 од 30.06.2020. године само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 347/20 од 12.05.2020. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези са чланом 57. став 2. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди повреду закона од стране Апелационог суда у Новом Саду у пресуди Кж1 бр. 347/20 од 12.05.2020. године.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљене – адвокату Богдану Вујичићу, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, након чега је одржао седницу већа, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство седници већа не би било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 57. став 2. КЗ.

Из списка предмета утврђује се да је првостепеном пресудом окривљена АА осуђена на казну затвора у трајању од 2 године, у коју казну је урачунато и време проведено у притвору као и време које ће провести у притвору до упућивања у установу за издржавање казне затвора.

Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, побијаном пресудом Кж1бр. 347/20 од 12.05.2020. године, преиначио је првостепену пресуду, само у погледу одлуке о казни, тако што је применом одредаба чланова 4, 5, 42, 43, 45, 54, 56. и 57. КЗ окривљену осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју казну јој је урачунато и време проведено у притвору, као и време које ће провести у притвору до упућивања у установу за издржавање казне затвора.

Поступајући на овај начин – преиначујући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окривљену осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци за кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, Апелациони суд у Новом Саду је учинио повреду кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 57. став 2. КЗ у

корист окривљене, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

За кривично дело из члана 350. став 3. КЗ, прописана је казна затвора од 2 до 12 година.

Одредбом члана 56. КЗ, прописани су случајеви у којима је суд, изузетно од општег правила о одмеравању казне у границама прописаним законом за одређено кривично дело, овлашћен да учиниоцу кривичног дела казну ублажи по мери или врсти, те тако учиниоцу кривичног дела може изрећи казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне кад закон предвиђа да се казна може ублажити, кад закон предвиђа да се учинилац може ослободити од казне, а суд га не ослободи од казне или када утврди да постоје нарочито олакшавајуће околности и оцени да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања.

Одредбом члана 57. став 1. КЗ, прописане су границе за ублажавање казне када за то постоје услови из члана 56. КЗ. Међутим, одредбом члана 57. став 2. КЗ прописани су изузеци од става 1. члана 57. КЗ и наведено да се за кривично дело члана 350. став 3. КЗ казна не може ублажити.

Како, у конкретном случају нису постојали законски услови за ублажавање казне за кривично дело из члана 350. став 3. КЗ, за које је окривљена правноснажно осуђена, то је Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, осуђујући окривљену на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, супротно одредби члана 57. став 2. КЗ, учинио повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у корист окривљене.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 347/20 од 12.05.2020. године учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 57. став 2. КЗ, у корист окривљене, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.